

{ אז נדברו }

פרשת ראה תשע"ט | ראש חודש הרחמים והסליחות תשע"ט

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

0799-654321

תודה מראש!!!

”

ראה!!! ברכה וקללה!! הכל ברור!! הכל על השלחון!!!

פרשת השבוע מתחילה עם ארבעה פסוקים רשמיים: ראה אנוכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה!! את הברכה אשר תשמעון... ואת הקללה אם לא תשמעון...

מה כתוב בפסוקים האלו? מה המסר שלהם???

אדוני היקר: תפסיק לחשוב שהיהדות מסובכת... תפסיק לפכור ידיך בסימן שאלה ולומר ש-מה אנחנו יודעים... ומה אנחנו מבינים... אנחנו לא יודע מה רצון ה'... תפסיק לדבר בסגנון זה!! כי זה לא פשוט נכון!! הכל ברור!!! יש ברכה ויש קללה!! הברכה היא אשר תשמעון אל מצוות ה' אלוסיכם... ואילו הקללה זה אם לא תשמעון... אין פה מה להבין ואין מה להסתבר... וזה אחת מהיצר הרעים הגדולים ביותר שלנו... יש לנו מין תענוג מיוחד לעשות את היהדות מסובכת... ואז אני לא יודע מה רצון ה' ומה צריך לעשות... סוג הספקות האלו נותנות לנו תחושה של צדקות כזו... שאני אפסס... לא יודע מה לעשות... אני מאוד רוצה לעשות משהו בעבודת ה'... אבל אני לא יודע מה הנקודה... **אז זהו שזה לא נכון!!! היהדות היא מאוד מאוד ברורה!! וראה!!!!!!** ר' ייד... ראה!!!! אנוכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה... אתה רואה?? מצד אחד יש ברכה... ומצד שני יש קללה... ומעתה:

את הברכה!! אשר תשמעון אל מצוות ה' אלוסיכם... אם אתה שומע בקול מצוות ה'... אם אתה מתנהג כמו יהודי ואתה עושה רצון ה'... זה ברכה!!!! ואם לא... אם לא תשמעון אל כל מצוות ה' אלוסיכם... אז הנה קללה!!! כל מה שנותן לך עכשיו זה לברר מה אתה עושה... האם אתה מקיים את מצוות ה' או לא?? זהו!!! אין פה יותר מה להבין!!!

ימים הנוראים בפתח וצריך לחזור בתשובה... וכל אחד מאיתנו שואל את עצמו (או לכה"פ אמור לשאול את עצמו) מה... מה המצב שלי שמה למעלה?? האם אני בפלוס או במינוס?? האם בשמים מרוצים ממני או שלא כ"כ או... או שממש ממש לא?? נו... באמת מה אתה אומר?? אז כל אחד מושך בכתפיו... אין... אין לי מושג... איך אחד פעם אמר לי: אני מוכן לשלם מאה אלף שקל למי שמוכן לשחרר לי איזה מידע או מסמך מה חושבים עלי בשמים... מה המצב שלי שם... ברגע ששמעתי אותו... מיד קפצתי על המציאה ואמרתי לו!!! קדימה... אני!!! אני יודע בדיוק מה המצב שלך בשמים!!! אבל קודם תתן לי דמי מקדמה... תן לי איזה עשרים אלף שקל מראש (שלא תברר לי אח"כ...) ואז אני אגיד לך... בקיצור:

אמרתי לו: יש פסוק: **ראה אנוכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה... את הברכה אשר תשמעון אל מצוות ה' אלוסיכם... והקללה אם לא תשמעון...** כתוב כאן: שאם אתה מתנהג כמו יהודי ועושה מה שכתוב בשו"ע... אתה בסדר... המצב שלך טוב... ואם לא!! אז רח"ל המצב שלך גרוע... **אמרתי לו: אין פה מה להבין!!!** אתה פשוט צריך לפתוח את הספר תורה של העם היהודי... ולעבור פסוק פסוק ולבדוק האם אתה עומד בכללים או לא... ואם אתה לא מספיק מבין מה כתוב בס"ת... אתה מוזמן לפתוח שו"ע... ואם שו"ע זה יותר מידי הרבה חומר בשבילך... אז יש כל מיני ספרי קיצור... אם זה ספר היראה לרבינו יונה או שער ג' בשערי תשובה ששם הוא מונה בקיצור נמרץ את כל מה שיהודי צריך לדעת בשביל להיות "בסדר" עם הרבש"ע... וזהו!!! מה שכתוב שם!! זה בדיוק מה שקורה בשמים!!! **אין שום הפתעות בשמים!!!!** לא לחינם חכם עדיף מנביא... כי כל המידע שהנביא מביא מהעולמות העליונים... החכם מביא מידע עוד יותר מדויק ומפורט מהסעיף קטן של המשנה ברורה ומהפרקטיקה המעשית בעבודת ה' **שכל אחד מאיתנו יודע טוב מאוד מה הוא צריך לעשות ולתקן בעבודת ה'** והוא רק לא רוצה... הוא מנסה להתחמק בתואנה ש... מה אנחנו יודעים... מה חשבונות שמים... ומה צריך לתקן... **לא!! לא אדוני!!! אין שום דבר מסובך ביהדות!** היהדות לא מסובכת בכלל!!! הכל כתוב בתורה שבכתב ומפורש ע"י חז"ל בתורה שבעל פה... **אם יש משהו מסובך זה אתה!!! אתה מסתבר עם עצמך!!!** אתה לא רוצה לעשות מה שמוטל עליך לעשות... ולכן אתה מנסה לסבך את התורה ומחפש להוציא ממנה את מה שמתאים לך... ואז באמת זה נהיה מסובך... יהודי שצריך לעשות חסימה לפלאפון שלו שלא יהיה פרוץ... והוא אומר לי: אני מוכן לשלם מאה אלף שקל אם תגיד לי מה קורה בשמים... בבקשה!!! כה אמר ה'... תעשה חסימה מבוקרת לפלאפון שלך... כי כה אמר ה'... אם לא תעשה חסימה לפלאפון שלך אז... אז לא כדאי לך וכו'.

אני מבטיח לך שזה "כה אמר ה'!!! ואני מבטיח לך שאם היה עכשיו נביא... זה בדיוק מה שהוא היה אומר לך... רק מה?? אם היו עכשיו נביאים... והם היו מטיחים לך את האמת בפרצוף... היית זורק אותם בבור טיט שבחצר המטרה... רק מה?? עכשיו שאין נביאים... אז אתה כבר לא צריך לזרוק את ירמיהו בחצר המטרה... אתה יכול לזרוק את ה"ראש הגדול" שלך בטיט של חצר המטרה... ולעשות פרצוף נבוך ומהורהר של ראש קטן ולשאל... אוי... מה עושים... **"אותותינו לא ראינו אין עוד נביא, ואין איתנו יודע עד מה"**... כאילו שכל הבעיה שלך זה הנביא שיבא וישבר ויגלה לך את הסוד הגדול... מה ה' רוצה ממך ומה אתה צריך לעשות... **כאילו שאין לך קצה חוט!!!** ואין לך שמץ של מושג מה רצון ה'!!! ולא נותר לך אלא לחפש בנרות איזה מיוחד "שרואה דברים..." שיגיד לך מה קורה בשמים... אדוני!!! במקום לחפש בנרות איזה צדיק מיוחד שרואים אצלו דברים... עזוב!!! קודם תחפש את הראש שלך!!! איפה זרקת את הראש הגדול שלך... למה תמיד בעבודת ה' אתה משחק אותה ראש קטן כאילו אתה לא מבין ולא יודע לאבחן ולהצביע על הנקודה!! איזה ערוות דבר מצא אצלך הקב"ה שהוא שב מאחריך ולכן בשנה האחרונה לא היה לך סיעתא דשמיא כמו פעם?? **אני לא נחמד!!! אני בועט לך בבטן בלי רחמים!!!** אבל בינינו... אין לי שום אינטרס... אני לא לוקח פדיונות... ואני לא רואה דברים... אני כ"כ מעמיד אותך מול המציאות **שאתה!!! שאתה תראה דברים!!!** שאתה תעמוד מול עצמך ומול אלוסיך שאתה יודע בדיוק מה הוא רוצה ממך!! ולא תתחמק ממה שאתה צריך לעשות!! **המרויח היחיד יהיה אתה!! לא אני!!!** אל תשכח שבעוד חודש ימים כל אחד מאיתנו יעמוד לבד לבד מול הרבש"ע... כל אחד בגודל טבעי... ושם יכון בחסד כסאו וישב עליו **באמת!!!** והקב"ה ידרוש ממך **אמת!!!** לא טיוחים... ולא בלבולי שכל... הקב"ה יתבע ממך למסור דין וחשבון אחד שתיים שלוש... מי יעמוד לצידך ברגעים האמיתיים האלו?? **אף אחד בעולמם!** תוציא מהראש! (אף נביא שקר שניבא לעם ישראל עתיד ורוד לא ליווה את עם ישראל בגלות) אף אחד!!! אתה ורק אתה תעמוד ותתמודד מול רשימת שאלות שהקב"ה ישאל אותך מה קורה איתך... ההלו... תתכונן לזה!!! צריך לקחת את העניינים ברצינות... זה לא צחוק... זה לא בדיחה... אגוטע חודש!!!

האם צרות של עשירים זה גם צרות??

בפרשת השבוע התורה מתייחסת לצרות של עשירים!!! מדובר שם במעשר שני... שכל אחד מישראל מחוייב להפריש עשר אחוז מפירותיו ולעלות אותם לירושלים... אבל אל תשאל... יש לי בעיה... בעיה מאוד קשה... תנחש מה הבעיה?? וכי ירבה ממך הדרך... כי לא תוכל שאתו... כי יברכך ה' אלוךך!!! **תקשיב: יש לי בעיה... הקב"ה כ"כ בירך אותי... ויש לי כ"כ הרבה פירות... שגם העשר אחוז שאני צריך להפריש... זה עצמו כמות אסטרונומית... ואני פשוט לא מסוגל להעלות כזו כמות אדירה של פירות לירושלים... כן... זה מה שהתורה מדגישה: כי יברכך ה' אלוךך!!!** כתוצאה מהברכה שה' בירך אותך... הרי יוצר מצב שהמעשר - עשר אחוז יהיה כמות מאוד גדולה ולא תוכל שאתו...

נו... איך אנחנו מתייחסים לצרות של עשירים???

אוהו... תתבייש לך... נותנים לך ואתה מתלונן??

תגידי תודה... יש כאלו שאין להם בעיות כאלו... יש כאלו שהידיים שלהם ריקות לגמרי... אז אתה... שאפילו המעשרות שלך כ"כ גדולים... אז אתה מתלונן... אתה עוד מעיד לומר שאתה נמצא בשוקת שבורה ולא יודע מה לעשות?? תשבור את הראש... תשכור חברת הובלות ותעלה את כל הפירות לירושלים... ותגידי תודה ותשתוק...

אז זהו שלא!!! התורה לא סותמת פיות... וגם לבן אדם שברוך ה' הקב"ה הרעיף עליו מלא חפניים ברכה... גם לו... בתוך המצב של הברכה... יכול להיות כל מיני קשיים טכניים... והתורה לא מתעלמת מהם... (כמובן...) אם היה מדובר בטענת פינוק או בטענת וישמן ישורון ויבעט זה כבר משהו אחר... כעת אנחנו מדברים על טענה מוצדקת... טענה מתקבלת... וכי בגלל שהיהודי הזה התברך לכן אין לו זכות לפתוח את הפה... וכי אדם עשיר שחמורו רובץ בדרך רק בגלל שהוא מלא וגדוש בכל טוב מצרים... לכן אין פה מקום לעזוב תעזוב עמו...?? כן... במדינת ישראל שמאפיינת את דעת בעלי התפוחים ההפוכה מדעת תורה הגישה הזו מאוד רווחת... תמיד ירחמו על החלש... תמיד הוא יצא הצודק... והחזק תמיד יצא מופסד... אם אתה רוצה לנצח תהיה עובד זר... אתה רוצה לצאת צודק?? תהיה בן מיעוטים... אבל חשבון הצדק האמיתי קובע שבדיקת כמו שאסור לישא פני גדול ועשיר... כך גם דל לא תהדר בריבו... אסור לרחם על הדל יותר מהעשיר... ועל אותו משקל אסור גם להטות את דינו של העשיר לשלילה מרוב רחמים עם העני... עכ"פ התורה מתייחסת לטענה זו... ובשביל זה יש לנו את דין פדיון מעשר שני... אותו יהודי עומד ופודה את פירותיו על מעות... ומעלה אותם לירושלים... ושם באמת הוא מודה לקב"ה על שזיכה אותו שכמות הפירות שלו כ"כ גדולה עד כדי שהוא הגיע לצרות של עשירים ש"לא תוכל שאתו..."

ללמדך: שהתורה לא מתעלמת ולא מתנכרת לאף אחד!!! בשום שלב בחיים!! גם אדם שפיו מלא שירה כים ולשונו רינה כהמון גליו... ואין לו שום תלונות... הכל ברוך ה' כל כך טוב... אבל יש כל מיני טרדות... ועומס גדול כתוצאה מ... מ... ממה שזה יהיה... אם זה הבת שהתארסה ואוטוטו חתונה ויש עומס גדול... ואם זה התחייבויות כספיות שמגיעות בנסיבות משמחות ש... חס ושלום... אני מתבייש להתפלל... מה... יש לי עוד מה לבקש?? אני רק יכול להודות לקב"ה... **לא! אתה טועה!!!** נכון... להתלונן אסור... אדם שמתפלל על רוב טובה ובוטח בה זה ממש כפיות טובה... אבל אם יש לך קושי נקודתי כתוצאה מטובה שהקב"ה נתן לך... גם את התפילות האלו הקב"ה מתפלל... גם כאן הקב"ה נמצא... גם את המסר הזה צריך פעם אחת לדעת... הקב"ה לא נעלם אחרי שהוא הטיב איתך... הוא ממשיך ללוות אותך... לא רק במציאה הגדולה... אלא גם בהובלה שלה... ואם זה כבד לך... ולא תוכל שאתו רק כי יברכך ה' אלוךך... גם כאן הקב"ה נמצא והוא נותן לנו ציווי מיוחד ששמו: פדיון מעשר שני... אז לא צריך אף פעם לסגור את הפה... הקב"ה תמיד כאן...

מופעי--ימי הרחמים והסליחות...

נא לא לערבב אור וחושך...

שבוע האחרון כולם מדברים על הופעה חרדית שהיתה אמורה להיות לגברים בלבד... וההופעה הזו התבטלה עקב עתירה של שדולת נשים וכו'... כולם מדברים על השעוריה... באיזו מדינה אנחנו נמצאים שככה נלחמים בגדרי הקדושה וכו' וכו'... מאשימים את מערכת המשפט... את היועץ המשפטי לממשלה שעוד מדמיון שהוא דתי וכו' וכו'... עד כאן השפה של העיתונות!!! תפקידו של עיתון חרדי זה להציג את המפה הפוליטית... ולשרטט מי צודק ומי לא... אבל אנחנו אחרי הכל מחונכים להסתכל על כל דבר בייחס לעצמנו!!! מה זה אומר לי!!! מה אני קשור לסיפור הזה... מה זה בא לעורר אותי!!!

אז תרשה לי בתור יהודי שגר בחיפה להגיד הרגש מסוים... (או שזה נכון... או שזה לא קשור... אבל זה נכון גם אם זה לא קשור...) לפני שנה מי שזוכר... החופש הגדול נגמר ממש שבוע לפני ראש השנה... וכנראה כתוצאה מזה היו כל מיני מופעי סליחות!!! וסטנדאפ של תשובה! וכל מיני אירועים של בידור "בהקשר" לימים הנוראים ולסליחות... **זה היה פשוט צורם!!!**

חברה... אתם רוצים ליהנות...?? אתם רוצים בידור?? בכיף... תלכו להופעה... תמחאו כפיים וזעורת... תתגלגלו מצחוק... תסיימו את האירוע... **ואז!!! תחליטו אם אתם רוצים לחזור בתשובה או לא...** אם אתם מעוניינים... בבקשה... בבית הכנסת הסמוך נערכים סליחות בלב נשבר... ובבית המדרש שממול יש עצרת תשובה מרכזית... **אבל למה לערבב אור וחושך???** למה מופעי-- סליחות?? למה לערבב את השעיר לה' עם השעיר לעזאזל?? אנחנו כ"כ מתאמצים לחדד את ההפרדה ביניהם... אנחנו כ"כ נערכים מראש שהשעיר לה' מקומו כאן!!! והשעיר לעזאזל מקומו בעזאזל!!! אז מה אתם מערבבים אותם...??

עכ"פ זה מה שהיה שנה שעברה!!! אבל לכה"פ היה אז לימוד זכות... סו"ס שנת הלימודים התחילה רק אחרי שהאשכנזים התחילו להגיד סליחות... **אבל!!! השנה כבר אין תירוץ...** השנה ב"ה שנת הלימודים מתחילה מיד כשמתחילים לתקוע בשופר ומתחילים ימי הרחמים והסליחות... השנה אין הצדקה למופעי סליחות... ואין מקום לטראנס של תשובה... **ואסור שזה יקרה!!!**

עכ"פ המופע המדובר שהתבטל השבוע... אם נחשוב רגע... הרי זה היה הופעה לשם הופעה!!! אוטומטית זה היה מיועד באופן טבעי גם לנשים במעגל סגור והכל היה עובר בשלום... רק מה?? ההופעה הזו היה נקרא סוג של **קומז'ין באווירה של הימים הנוראים...** סוג של שמועס' והכנה בכובד ראש לקראת ראש השנה... אם ככה... אז זה ממש קדשי קדשים שנאכלים רק **לזכר** כהונה **לפנים מן הקלעים** (ולכן המופע היה מיועד רק לגברים... ומכאן התחילה הסערה...)

בשביל זה הקב"ה שלח לנו איזה שדולת נשים שהעמידו אותנו במקום... והם הבהירו לנו: **רבותי: נא לא לערבב אור וחושך!!!** אתם רוצים אטרקציות בין הזמנים?? אתם רוצים הופעה מושקעת לקראת סוף בין הזמנים?? בבקשה... תהנו... תקפצו... תמחאו כפיים... ונא לא לשכוח לשלם בכניסה לאולם... אבל לקרא לזה הכנה לימים הנוראים?? ההלו... נא לא להיסחף! ונא לא להתבלבל!!! **זה כבר עירוב אור וחושך!!!** אם אתם רוצים לערבב אור וחושך... אז הנה... תקבלו עירוב בין ישראל לעמים **ובין עזרת ישראל לעזרת נשים...**

הרי כולנו מבינים שאירוע כזה הוא לא אמור להיות קשור לנשים... נו... אז כמו שאנחנו מבינים שהוא מתאים רק לגברים!! מותר לנו גם להבין שאירוע כזה מתאים רק לבין הזמנים!!! נא לא להכניס את חודש אלול ואת הימים הנוראים לקידום מכירות... (זה לא סתירה שבשביל האווירה של בין הזמנים זה יכול להיות האירוע הכי אידיאלי שיכול להיות) את הימים הנוראים נשאר במקומם הראוי להם... ואת האטרקציות של בין הזמנים נשאר במקומם... **נא לא לערבב!** ושלא תגידי שלא אמרת... עוד מעט יגיעו הבחירות... ותהיה בטוח שהימים הנוראים יכנסו לקידומי מכירות של הבחירות... ללא ספק יהיו כל מיני עצרות תשובה שיעסקו נטו בתעמולת בחירות... ויהיו כל מיני פליירים של "היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו" עם כיתוב של המפלגה מעל... **תזכור שהכנתי אותך מראש שזה מה שיהיה...** אז הההלו... נא לא לערבב אור וחושך!!! נא לא להכניס את הימים הנוראים למבואות המסונפים שאנחנו נאלצים לעבור בהם בעיצומם של ימי הרחמים והסליחות... נא להשאיר את הימים הנוראים בבית המדרש עם המפות הצהורות מול הארון קודש הלבן... שהמנגינות של ימים הנוראים בשנה הבאה חלילה לא יזכירו לנו מילים וחרוזים מהבחירות דאשתקד... מסוכן להגיד עכשיו כאלו משפטים כי סוף סוף אנחנו מידי קרובים לבחירות!!! אבל אנא... אין רשות לבחירות הקרובות להרוס לנו את חודש אלול המתוק!!! עם כל הכבוד לבחירות... ימים הנוראים הם הרבה הרבה יותר גורליים מאשר הבחירות... סו"ס יכול תשכח שחודש אלול הוא גורלי לשנה תמימה לכל הדעות!!! ואילו הבחירות... תמיד יכול להגיע איזה רוס ולהפוך אותם לאיל רלוונטיות... את הבנוס הזה אין לנו בייחס לימים הנוראים... יום אחרי שננעלים השערים אפילו הקריב כל אילי נביות שבעולם אין מוחלין לו... את הגלגל הזה אי אפשר להחזיר אחורה!!! אז אדרבה... נא לקחת קל וחומר מהבחירות עצמם... אם בחירות שהגורליות שלהם היא בערבון מוגבל... בכל זאת כולנו מבינים שזה גורלי וכולנו במתח מהתוצאות וכולנו מייחלים שהתוצאות יהיו טובות... אז תעשה ק"ו בן בנו של ק"ו על התוצאות של התשובה ותפילה וצדקה שלך בחודש הקרוב... זה הרבה הרבה יותר רציני!!! הרבה יותר גורלי!! ויש בהחלט מה לקחת ברצינות... אז נא לא להתפתות ולהסיט את תשומת הלב למקום הלא נכון... ראה הוזהרת...

עצה טובה להכנה פנימית

ליום הדין...

רגע לפני שמתחיל חודש אלול... רגע לפני שחוזרים ללבוש בגדי עבודה והתכנים של גיליון זה חוזרים להיות התכנים הרגילים ששום לכל נפש... ובעזרה"ש ובסייעתא דשמיא משבוע הבא ואילך גיליון אז נדברו חוזר להיות מודפס ומחולק בהיכלי הישיבות הקדושות ומותאם לשלל השכבות... אז רגע לפני!!! השבוע האחרון של בין הזמנים!!! תרשה לי להציג לפניך מאמר בנושא של אלול וראש השנה... אבל בפלנטה אחרת!!!

אם אתה זוכר לפני כמה חודשים כתבתי כאן בגיליון זה על כיתה א' וכיתה ב'... הדברים אמנם סויגו לאחמ"כ... אבל עדיין הבסיס הוא ודאי אמת ויציב שיש שני שלבים בעבודת ה'!!! יש את השלב של כיתה א' שבה באיזשהו מקום הרבש"ע עובד אצלנו... אני הילד הקטן של הרבש"ע... ויש לי הרבה צרכים... יש לי הרבה בקשות... ואני בוכה ואבא תמיד מגיע לעזור... כן... כמו שאנחנו ההורים... אנחנו עובדים אצל הילדים שלנו... אנחנו מלבישים אותם... מכינים להם אוכל... דואגים להם... ככה אנחנו הילדים הקטנים של הרבש"ע... ואנחנו פונים אליו והוא עוזר לנו...

עד כאן כיתה א'!!! כיתה א' זו הבנה שאני הבן של הקב"ה וממילא כל קושי שיש לי... הכתובת היא הרבש"ע... ואני צועק אליו והוא יענה לי...

אבל יש כיתה ב'!!! יום אחד יעניקי הקטן מתבגר... ופתאום הוא מבין שאבא ואמא לא רק עובדים אצלו... אדרבה... גם הוא עובד אצלם... אדרבה... כבד את אביך ואת אמך... מאכילו משקה ומכבדו... אני פה בשביל לכבד את ההורים שלי... ולא הם יכבדו אותי...

על אותו משקל בעבודת ה'!!! יום אחד אנחנו צריכים להתבגר ולהבין שאנחנו לא באנו פה רק לקבל מאבא שבשמים!!! אלא אדרבה... באנו לכאן בעיקר בשביל לתת!!! לתת לאבא שבשמים!!! נכון שתמיד אנחנו נמשיך לקבל... כי סו"ס הכל ממנו יתברך... ותמיד ישאר לנו המקום של הילד הקטן שבוכה ואבא עונה לו... אבל בכל זאת!!! מותר לנו להתבגר ולהבין שעיקר התכלית שלנו כאן בעולם הזה זה שאנחנו נעבוד את ה' ולא שהוא יעבוד אותנו!!! זה כיתה ב'!!!

ובימי הרחמים והסליחות הנושא הזה מגיע לידי ביטוי מאוד מאוד דומיננטי!!! ראש השנה מתקרבו!!! נו... מה זה אומר לי ראש השנה???

כאן מתחיל ההבדל התהומי: כשניגשים לכיתה א' ואומרים לו שמגיע ראש השנה... המשמעות היא אבאלע... בני חיי ומזוני... כתבנו בספר חיים טובים... כתבנו בספר פרנסה... מלא אסמינו שבע... הצמח לנו ישועה בקרוב... זה מה שמעניין מי שנמצא בכיתה א'!!!

אבל מי שכבר הגיע לכיתה ב'... מעסיק אותו עוד משהו!!!! סוף סוף אני פה לא רק בשביל לקבל... אלא בשביל לתת!!! ובראש השנה... זה היום שבו אני נותן לקב"ה כתר מלוכה!!! וממילא כל הנושא של ראש השנה מסתובב סביב ההמלכה!!! סביב מה שיש לי לתת לקב"ה!!!

נכון... אני לא שוכח את כיתה א'... אני לא שוכח את הילד הקטן והמפוחד שבי שדואג לקבל חיים טובים... אני עוד אצעק לקב"ה ואתחנן לפניו לקבל שנה טובה ומתוקה... אבל!!! את ראש השנה אני משאיר ליום של נתינה!!! ליום של כיתה ב'... שבו אני נותן לקב"ה מלכות!!!

הנושא הזה מאוד מאוד קריטי בהבנה של משמעות הימים הנוראים...

אז כפי שכתבתי והארכתי לפני כמה חודשיים... הרי עד לפני שנתיים בכלל לא ידעתי על המושג הזה של כיתה ב'!!! לא ידעתי בכלל שיש לי מה לתת לרבש"ע!!! ידעתי רק שיש לי הרבה הרבה מה לקבל מהרבש"ע!!! (שבנינו ההכרה הבסיסית הזו - להבין שהכל ממנו יתברך... היא עצמה בכלל לא מובנת מאליה... שיש לי וכל אחד מאיתנו הרבה מה לעבוד בשביל לחיות כך...)

אז אני רוצה לשחזר מאמר שכתבתי שנה שעברה!!! אני מעתיק אותו כמות שהוא!!! כמדומני שיש בו חיזוק גדול... מצוה לפרסם ולהעביר את זה למי שצריך לשמוע את זה... זה בעיקר נוגע לזוגות נשואים בשטף החיים... או לחילופין לכל מי שמתמודד בשלל התמודדויות בחיים... לשתף אותך בדוגמא קטנה... בשני חודשי אלול שעברו עלי...

ושוב: אני מעתיק את המאמר כמות שהוא!!! הוא נכתב בשנה שעברה...

ובכן: אני כמיטב המסורת נוהג מידי שנה בחודש אלול להיות לחוץ... זה מה שיש... סוף סוף אני ליטאי ואותי לימדו בישיבות שאלול זה... זה... זה אלול... ואם זה אלול אז... אז נו... צריך לתפוס חיזוק ואימת הדין ופלאות וג' ספרים נפתחים ומה יהיה ואל תשאל... ותכל'ס... הלחץ משתק אותי... (מי שמזדהה עם התחושות האלו שירים את היד...) וניסיתי לעבוד על זה... ולשנות את צורת החשיבה... ומה לא... ושום דבר... זהו... השלמתי עם זה שחודש אלול זה החודש שאני נמצא בהלם קרב... מרוב שצריך לעשות אני תכל'ס לא עושה כלום...

ואילו השנה?? מהפכה!!! השנה בחודש אלול הרגשתי שלווה נפש... שמחה... אני מרגיש את אלול חזק חזק בתוך הלב... אני מרגיש שאני כל הזמן נמצא במצב של הכנה לראש השנה... ממש כמו שתמיד חלמתי שיהיה בחודש אלול... סוף סוף השנה אני מרגיש את זה... **ומה קרה???** **אז ככה: מעשה שהיה כך היה:** במקרה או יותר נכון ממש לא במקרה. **גם** בשנה שעברה **וגם** בשנה הזו הילד שלי בתקופה הזו לא היה רגוע בלילות... ואני מצאתי את עצמי ער לילות שלימים... וכמובן שכל היום שלאחריו משתבש... ואתה מטורלל לגמרי... בקיצור: אני לא צריך להגיד לך איך זה נראה... ככה קרה גם בשנה

שעברה!!! וגם בשנה הזו...

כעת מצא את ההבדלים:

בשנה שעברה התחלתי את אלול עם תכניות מאוד ברורות... סו"ס באלול הרי צריך להתחזק... צריך להתכונן ליום הדין... וצריך להמליך את הקב"ה... **ואין ממליכים אותם???** בשטייגן... בתפילות... עוד שעה נוספת בכלול ערב... עוד עשרים דקות מוסר וכו' וכו'... (אל תתפוס אותי על המילה... זה לא דווקא הרשימה הזו... כל אחד והרשימה שלו...) ואני הולך בלילה לישון ויש לפני תכנית עמוסה למחר... **והנה... ויהי בחצי הלילה...** פתאום הילד מתעורר ומשבש לי את כל האלול... אני תכנתי להתפלל שעה אחת יותר מוקדם... בסופו של דבר התפללתי שעה וחצי יותר מאוחר... תכנתי לכיון בתפילה יותר... פתאום אני רק מפהק בשמו"ע... תכנתי להוסיף עוד שעתיים בלימוד והנה אני לומד הרבה פחות מתמיד... ועוד לילה כזה... ועוד לילה כזה עובר עלי... אני עומד באמצע הלילה ליד מטתו של הילד **ואני מתפוצץ!!!!** אתה מחריב לי את אלול!!! מה יהיה עם יום הדין?? עם איזה פרצוף אני מגיע?? בקיצור: הההלך לי אלול... הלך לי הלילות... הלך לי השטייגן... הלך לי הכל... והגעתי לראש השנה כמו שאני מגיע כל שנה... עם הנשמה ביד... בלי להתכונן להמלכת ה'...

עד כאן שנה שעברה!!! כעת אנחנו עוברים שנה!!!

השנה שוב אותו סיפור בדיוק... אני נכנס לחודש אלול עם מלא המוטיבציה... יש לי רשימת חיזוקים לקראת המלכת ה'... להוסיף בלימוד... להוסיף במוסר... להקדים בתפילות... הכל מתוכנן... והנה... ויהי בחצי הלילה... שוב הילד מתעורר ואלול מתחיל להשתבש... אני כבר מתחיל להתעצבן ולהלחץ... מה יהיה עם אלול... ואז פתאום נזכרתי שיש כיתה ב'!!! נזכרתי שהמלכות שמים הכי אמיתית **זה לקבל את ה'!!! להיכנע לרצונו!!!** לקבל את המצב שהקב"ה מעמיד לי... ולא להתלונן... זאת אומרת: אם הקב"ה עכשיו גלגל שהילד שלי מתעורר בלילה... אז זה רצונו יתברך... ואם אני מקבל את זה **אז בזה גופא** אני ממליך את הקב"ה... באותו רגע החלטתי שאני לא מתלונן... אני ממליך את הקב"ה **כאן ועכשיו!!! באמצע הלילה!!!** ובאמת במשך שעתיים ישבתי ליד הילד... שרתי לו את כל השירים של ראש השנה והמלכתי את הקב"ה פה!!! באמצע הלילה!!! עם הפיג'מה!!! ליד המיטה של התינוק!!! פתאום נהייתי רגוע ושלו... אני לא ממחר לשום מקום... ולמה? כי עכשיו אלול!!! ובאלול צריך להמליך את הקב"ה... והנה... **זה קורה פה!!! נכון ועכשיו...** אני **באמצע המלכת ה'!!!** ולמחרת קמתי מאוחר... והתפללתי מאוחר... והגעתי מאוחר לסדר... אבל כשנכנסתי ללמוד... **הייתי כבר באמצע!!!** הייתי באמצע הסוגייה!!! תבין: כבר לילה שלם שאני ממליך את הקב"ה ליד העגלה של

שחושב שהקב"ה לא כאן!!! אבל ברגע שאנחנו מכנימים שאין עוד מלבדו... אז אבא שבשמים עומד מאחורי כל הדברים האלו!!! ולמה זה באמת קורה?? כנראה שהקב"ה רוצה איתנו במקום הזה!!! והקב"ה פונה אליך ומבקש ממך, תקבל אותי כאן!!! במצב הזה!! אל תתלונן... אל תכעס... ואהבת את ה' אלוך בכל מידה ומידה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאוד מאוד... אין צורך לחכות לבית כנסת... אין צורך לחכות לסליחות... וגברת יקרה: אין גם צורך לחלום שאני עוד אצליח לקרא איזה ספר טוב שיכניס אותי לאווירה של הימים הנוראים... עזבו... זה לא מחכה שם... **פה פה!!!! מול החיים בעצמם!!** פה הקב"ה נמצא... ופה אני עצבני ומתוסכל ומתקשה לקבל את ההחלטות של הקב"ה... ופה הקב"ה פונה אלי בחודש אלול ואומר לי: **בא תמליך אותי!!! תקבל אותי למלך!!!**

זו העבודה של חודש אלול... לאסוף את כל השברים ואת כל התרועה של השנה... את כל הגנוחי גנח והילולי יליל... לאסוף את כולם ולקבל אותם!! לדעת שהקב"ה פה... והוא עומד מאחורי זה... וגם שם נמצא השם יתברך... תסכים איתי שמצד אחד זה יותר קשה ויותר תובעני מתענית דיבור כל חודש אלול... אבל מאידך זה הרבה יותר נגיש... וקרוב אליך הדבר מאוד בפך ובלבך לעשותו...

המלך בשדה!!! הוא פה!!! עמוק עמוק בחיים!!! שם נפגוש אותו...

אבל זהו!!! נעצור כאן!! הדברים שנכתבו כאן הם אמת!!! זו האמת הצרופה... אבל היא פחות נחמדה... ולא רק שהיא לא נחמדה... אלא סו"ס גם מקובלנו שתשובה תפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... וכל אחד מאיתנו רוצה לשנות את הגזירה!!! כל אחד מאיתנו רוצה להקל על הפעקאלע... אנחנו מאוד מקוים להתפטור מהפעקאלע ולא רק לקבל אותו באהבה... סו"ס אנחנו כל הזמן צריכים לקפץ בין כיתה א' לכיתה ב'... ואנחנו כל הזמן צריכים לשלב אותם!!! אז מצד אחד טוב לדעת שיש כזה מאמר... טוב לדעת שלהמליך את הקב"ה זה לקבל אותו... אבל!!! במקביל... הקב"ה נתן לנו ארבעים ימי הקשבה שהמלך בשדה והוא משתוקק לשמוע מה מפריע ומה חסר ליענקלה שלו... הוא מתאוה לתפילתם של צדיקים... והוא רוצה לשמוע מה מפריע לך ובעז"ש הכל יסתדר... ומכאן ואילך בגיליון זה נשתדל להתמקד בחלק הזה!!! אבל לפחות לדעת שיש גם כיתה ב'... יש גם לתת לקב"ה כתר מלוכה... ובמה??? שתמליכוני עליהם!! תקבלו אותי!! אל תתגדו אלי!!!

להצליח לשלב בין שני החלקים האלו בעבודת ה'... זה עבודת חיים!!! זה לא חובבני... זה לא בשביל קריאה חובבנית של עלון אז נדברו... אל תתקשר אלי עם צרור שאלות... לא!!! זה רציני!!! בשביל זה אנחנו פה!! קדימה... לעבודה... אני לדודי- כיתה ב'... ודודי לי- כיתה א'...

השכנים הלא קלים האלו... ואת הלילות הקשים האלו... ואת המצב בחשבון שהוא לא מי יודע מה... ו... ואת כל הפעקאלאך שכל אחד מאיתנו סוחר איתו... אז הנה!!! ואומר הרבש"ע: **את כל זה הבאתי לך!! וכאן אני רוצה שתמליך אותי!!!** אני רוצה שתמליך אותי בזה שתקבל את הנתונים שהעמדת לפניך **ומתוך זה** תעבוד אותי בשמחה ובטוב לבב ומרוב כל!!! בזה תמליך אותי!!!

אני רוצה שתתייחד ותתאחד איתי ותקבל אותי!!!

ואין לך קבלת עול מלכות שמים יותר טהורה ופנימית מלקבל את רצון ה' ולעבוד אותו מתוך הנתונים שהוא מעמיד לפניך!!! כלומר: הגילוי העצום והנורא שגיליתי הוא שהאלול הכי אמיתי והכי תובעני מחכה לנו דווקא בשוטף!!! ביום יום!!! לא בספר תהילים ולא בתקיעת שופר ולא בספר שפתי חיים... ולא בנסיעה לקברי הצדיקים... **רק דא עקא!!!** שברגע שבשנה שעברה לא ידעתי את המסר הכ"כ פשוט הזה... והגיע אלול וצריך להמליך את הקב"ה... הרי רציתי להמליך את הקב"ה איפה שאתה רק רוצה... רק לא פה!!! רק לא מול הנתונים שלי!!!

מה הפלא שיוציאים מאלול עם תסכול אחד גדול ולחץ בלתי נסבל...

יש את הבדיחה שככולם מכירים אותה... ששני ילדים הגיעו לכיתה מתנשמים ומתנשפים... מה קרה?? עשינו מצוה... העברנו אדם מבוגר את הכביש... כן... שאל המורה... אבל למה אתם כ"כ מיוזעים?? כי... כי... כי הוא לא רצה לעבור!!! היינו צריכים להיאבק איתו!!!

למה זו בדיחה כ"כ מצחיקה? מה פה העיוות המגוחך??

העיוות הוא שהילדים האלו הגיעו עם רצון מאוד טוב לעשות חסד... אבל הההלו... שכחתם דבר אחד... לשאול את הבן אדם אם הוא באמת מעוניין בזה... כן... ככה זה ילדים קטנים... **להבדיל אלפי הבדלות... זה בדיוק מה שקורה איתנו...** מגיע חודש אלול... אנחנו רוצים להמליך את הקב"ה... אנחנו מגיעים עם כל המוטיבציה... מחליטים החלטות מכאן ועד הודעה חדשה... ודבר אחד שכחנו לברר... **שכחנו לשאול את הקב"ה בכבודו ובעצמו: מה הוא רוצה???** אנחנו כבר החלטנו שבבילוי מה הוא רוצה... ומכאן ואילך מתחיל המאבק!!! אני רוצה להמליך את הקב"ה כן... והוא יתברך רוצה אחרת... ואני נלחם עם כל הכח... ולא מצליח... ומגיע מתנשם ומתנשף ומאוכזב לראש השנה שלא התכוננתי ליום הדין... **הההההה: הגיע הזמן שנקלוט אחת ולתמיד... מאוד מאוד קל** לדעת ולזהות איזה כתר הקב"ה מזמין שניח על ראשו!!! **תנחש מה?? פשוט מאוד:** היות ואין עוד מלבדו... אז פשוט צריך להסתכל ימינה ושמאלה ולפגוש את כל הפעקאלאך ואת כל הנתונים שהקב"ה כבר הצמיד לכל אחד מאיתנו בהתאמה אישית... את כל הדברים המעצבנים... את הבוסית המעצבנת... ואת השוויגער שזרקה איזה מילה לא במקום... ואת הבעיות עם הילד... והעיכוב במשכורת... וכל הדברים האלו הרי מעצבנים... מבעינים... מתסכלים... את מי?? **את מי**

התינוק... ועכשיו אני ממשיך את אותו עניין מול הגמ'... **הבנת מה ההבדל בין שנה שעברה לשנה הזו???**

שנה שעברה מאוד רציתי להמליך את הקב"ה... אבל היה מישהו שהפריע לי להמליך אותו... תנחש מי?? **הרבש"ע בכבודו ובעצמו!!!** הרבש"ע פנה אלי בלילה ואמר לי: אתה רוצה להמליך אותי??

הנה... אני רוצה עכשיו שתנדנד את העגלה של הילד... אבל אני התעצבנת... **רבש"ע: לא מקובל עלי...** אני אקבע איך להמליך אותך... ואני כבר תכנתי שאני ממליך אותך בבית מדרש... בסדר א'... בהספקים וביעדים שאני הצבתי... **והקב"ה בשלון!!** בני היקר... אתה באמת רוצה להמליך אותי?? אז **תקבל אותי!!!** תקשיב לי... אני רוצה כעת אחרת... ואני רוצה עכשיו שאתה תשחק עם הילד שלך ותעשה לו פיפ באף בשעה 4 לפנות בוקר... **ואני עשיתי מרפקים והתפוצצתי מעצבים!!!**

רבש"ע: אני לא מסכים!!! לא מקובל עלי!! אני לא מוכן שאתה תחליט לי!! **אני אקבע ורק אני אקבע** איך להמליך אותך!! הרבש"ע בשלו ואני בשלי... נו... ומה יצא בסוף?? שמהלילה הזה יצאתי מרוט... עצבני... מתוסכל... אתה יודע מה זה להיות ער חצי לילה בגלל שהילד התעורר?? סתם... סתם לשרוף לילה... אתה לא ישן... אתה קם מרוט... **אז בלילה** לא זכיתי להמליך את הקב"ה... **ובבוקר???** מה אתה רוצה... הייתי עייף...

נו... מה הפלא שהגעתי לראש השנה עם ידיים מרוקנות...

הקב"ה הזמין כתר מלכות בשעה 4 לפנות בוקר מול המשחקים של הילד... ואני עמדתי מול הרבש"ע כצוק איתן ולא הסכמתי להמליך אותו בזה... כי אני החלטתי להמליך אותו דווקא בביהמ"ד ובשעות מסוימות...

אז להמליך אותו **מתי שאני רציתי** לא הצלחתי... כי הייתי עייף...

ומתי שהוא יתברך רצה... אני לא רציתי... התנגדתי בכל תוקף...

הבנת מה קרה??? **כעת מצאתי לראשונה בחיי את החתול השחור!!!** מה פשר התופעה שדווקא בחודש אלול... שאנחנו כ"כ רוצים להתחזק... למה דווקא אז לא הולך כלום...?? למה דווקא אז אני מרגיש הכי רחוק מתמיד...?? **הפעם לראשונה מצאתי את החתול השחור!!!**

פשוט מאוד: דווקא בגלל שבחודש אלול אני רוצה להמליך את הקב"ה... דווקא לכן אני מגיע עם תכניה מאוד מאוד מסודרת... אבל יותר מידי מסודרת!!! ואז הקב"ה מגיע ואומר: תן לי... תן לי להחליט לך איך אתה ממליך אותי... סו"ס אתה הרי רוצה להמליך אותי... אז תנסה לבדוק **מה אני!!! מה אני רוצה...** תסתכל ימינה ושמאלה ותעמוד מול הנתונים שהעמדת לפניך ולפי זה תבין איזה "המלכה" אני מזמין... **ואז אתה מסתכל ימינה ושמאלה...** כן... הרבש"ע הביא לי את המשפחה המורכבת הזו... ואת

מעמד חלוקת המטבעות הקדושות באישון ליל בבית המקדש...

מי שנכנס בלילה האחרון לבית המקדש... למקום שבו הכהנים אוכלים את שיירי המנחות והקדשים... זה היה נראה כאילו כ"ק אדמו"ר שליט"א מחלק חנוכה געלט... ישב שם יהודי וכל הכהנים עוברים לפניו ברטט של קדושה והוא מחלק לכל אחד מטבע... כל אחד מהכהנים לוקח את המטבע בשני ידיים ומניח אותה בשמחה בכיס שלו!! מה קרה?? אולי זה הרבה כסף...?? לא... אחד מהכהנים הראה לי... זה בה"כ עשר אגורות... אז מה קורה פה?? זה ממש מזכיר לי דמי חנוכה שהרבה שליט"א מחלק בחנוכה?? אבל לא!! עדיין זה לא כ"כ דומה לדמי חנוכה... משתי סיבות: א. הבן אדם שמחלק את ה"דמי חנוכה" האלו הוא לא נראה רבה... הוא דווקא נראה יהודי פשוט... דבר שני: כשהרבה מחלק דמי חנוכה דוחפים... והפעם לשם שינוי לא דוחפים!! כולם מגיעים בנחת... כל אחד מקבל... אף אחד מהכהנים לא לחוץ להפסיד...

אגב: באופן כללי המחזה הזה הוא לא שגרתי במקדש!!! כי כשמחלקים קדשים לכהנים... תמיד יש דחיפות נוראיות... כולם רוצים לזכות בלחם הפנים... וכולם רוצים לזכות בכל בשר חטאת או אשם או שיירי המנחות... ולכן יש דחיפות כי כולם יודעים שיש כמות מוגבלת ואם לא תדחוף לא תקבל!!! (ולכן הצנועים מושכים את ידיהם... הם יודעים טוב מאוד שהם מפסידים... והם מעדיפים כך... בשביל לא להיכשל בהתנהגות לא ראוייה בבית המקדש...)

אבל הפעם לשם שינוי... יש פה מישהו שמחלק משהו... כולם מתרגשים... כולם רוצים לזכות... אבל אף אחד לא לחוץ!!! אין פחד שהכמות מוגבלת ואם לא תדחוף לא תקבל!!! זה כבר דבר שאומר דרשני...

ובכן: מה זה החנוכה געלט הזה בשלהי חודש אב?? (שבוע שעבר זה היה ט"ו בשבט באמצע חודש אב והפעם זה חנוכה...) ובכן: הסיפור הוא ארוך... אנחנו נספר אותו רק בקצרה... היהודי הזה שיושב כאן ומחלק מטבעות זה לא רבה!! ממש לא רבה!! זה בעל תשובה... ליהודי הזה קוראים מוטל... למוטל יש עבר פלילי... הוא היה הגנב המיתולוגי של נחלת דן... כל גוש דן סבלו ממנו... כל לילה היה פריצה במקום אחר... היה גל של גניבות... ומוטל גנב ידע טוב את המלאכה והוא תמיד הצליח לחמוק... וכבר תוכננו מארבים והפכו את העולם בשביל לתפוס אותו... ואף אחד לא הצליח... עד שיום אחד מוטל גנב נכנס לבית המקדש!!! לא!!! אל תפחד... בבית המקדש הוא לא תכנן לגנוב!!! גם בגלל שבבית המקדש אף אחד לא מעיז לגנוב... וחוזר שם מי שתופסים אותו שהוא גנב כלי שרת... זה לא נגמר בתשלומי כפל... זה קנאים פוגעים בו!!! פשוט מוציאים אותו מהעזרה ופוצעים את מוחו... והורגים אותו בבית משפט שדה... (כך על פי הלכה... הגונב את הקסוה וכו'). אבל לא!!! מוטל גנב לא הגיע לגנוב... הוא דווקא הגיע לבית המקדש להתפלל!!! כן... גם גנב צריך סייעתא דשמיא והוא בא להתפלל שיהיה סייעתא דשמיא בגניבות... ובדיוק זה היום יום שלישי בבוקר והלויים שוררו בנעימות עצומה את המילים: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה, שפטו דל ויתום מיד רשעים יצילו, ומשום מה המילים האלו נכנסו בלב כארס של עכנאיים!! והוא התמלא בהרהורי תשובה כנים... הוא עמד שם במשך כמה שעות ובכה בדמעות שלישי וקיבל על עצמו לשוב בתשובה שלימה ומכאן ואילך לא לגנוב... והוא נהפך לבעל תשובה אמיתי!!! עברו כמה שבועות... ואז הוא החליט שהגיע הזמן להתחיל להחזיר את הגניבות!!! זה לא היה פשוט... מדובר בעבודת נמלים... לתת מחסנים שלימים של ציד ואבזורים... ולשחרר כל דבר למי שייך... ומה אתה חושב... יש פה המון חוסר נעימות... אבל לא הייתה ברירה... יום אחד מוטל הופיע בבית דין והוא ביקש להצהיר צהרה!!! שמעו נא רבותי דינים מומחים!! קוראים לי מוטל גנב!!! אני הוא זה ולא אחר! אני הוא זה שגנבתי מאות גנבות בשנתיים האחרונות... שכולם מחפשים אחרי ולא מוצאים אותי... והנה... בשבועות האחרונים התחולל אצלי מהפך וחזרתי בתשובה שלימה לפני הקב"ה ואני כעת רוצה להחזיר את כל הגניבות שגנבתי... הההלה!!!

מה... זה אתה?? כמה משטרות חיפשו אחרך... כמה מארבים ניסו לעשות מולך... כן... לא יאומן!!!

פנה האב"ד למוטל ואמר לו: אין לך מושג איזה טובה עשית עם עצמך שבאת כאן לבית דין להודות!!! ולמה?? כי... כי תנסה לתת השערה... כל הגניבות שלך... באיזה סכום הם מסתכמות???

מוטל גנב חשב וחשב ואז הוא ענה: משהו כמו חצי מיליון שקל... אוהו... המשיך האב"ד ותחקר את מוטל: וכמה מתוכם זה בעלי חיים... בקר וצאן?? מוטל שוב חשב... רבע מהגניבות היו שור ושה...

נו... אתה מבין מוטל?? אם לא היית מגיע לכאן ומודה!!! יום אחד הרי היו תופסים אותך... ודבר ראשון היית מתחייב תשלומי כפל!! אז חצי מיליון היה נהפך למיליון... אבל זה עוד כלום... כי כל שור ושה שגנבת היית חייב תשלומי ארבעה וחמשה (את כולם מוטל מכר הלאה...) מדובר בסכומים אגדיים!!! שלא היית יכול לעמוד בהם והיית נמכר בגנבתך בתור עבד עברי... את כל זה חסכת ברגע שהגעת לכאן והודית ונפטרת מתשלומי הקנס!!! אתה חייב להחזיר רק את הקרן... תכל"ס... הבית דין נכנס לתמונה... והם קיבלו בזרועות פתוחות את מוטל... ולאט לאט החזירו את כל הגניבות בצורה מכובדת... חלק מהגניבות הם החזירו "בגניבה"... באופן שהבעלים לא ידעו אפילו שהחזירו... (אבל לא תמיד אפשר... עיין סוף ב"ק...) וב"ה תוך חצי שנה מחסן הגניבות התרוקן!!! כמעט כל הגניבות הוחזרו לבעליהן!! מה שנשאר בעין חזר בעין... ומה שהשתנה שולם בדמיו וכו'... אבל!!! הייתה גזילה אחת ויחידה שהיא עדיין נשארה ללא מוצא!!! מה קרה?? אחד מהגנבים של מוטל גנב... היה לא פחות ולא יותר: גר הצדק אברהם בן אברהם!!! מה יש?? אצל גנבים אין אפליות!!! אם אפשר לגנוב מיהודי מקורי... אפשר גם לגנוב מגר... ומוטל גזל מאותו גר סכום של עשרים אלף שקל!!! דא עקא... שחודשיים לפני שמוטל חזר בתשובה... גר הצדק נפטר והתבקש לישיבה של מעלה... הופה!!! הרי לגר אין יורשים... וממילא אין למי להחזיר... רק מה?? יש בתורה מצוה מיוחדת!!! אחד מכ"ד מתנות כהונה זה גזל הגר!! מי שגזל גר ובא להשיב את הגזילה לאחר פטירתו של הגר... הוא צריך לתת אותה לכהני משמרה!!! וזה הסיפור שלנו... יש לציין שזה מתנת כהונה יחסית נדירה ולכן היא מצווה חביבה מאוד... בתחילת השבוע הגזבר כינס את כל המשמרה והודיע להם: יש לי הפתעה מיוחדת בשבילכם!!! יש פה בעל תשובה שגזל גר וכבר לפני כמה חודשים הוא הגיע אלי ורצה לשלם את זה לכהנים... אבל עיכבתי אותו!!! אמרתי לו תחכה... תחכה למשמרה הזו- המשמרה שלכם... ולמה?? כי בשביל להחזיר את גזל הגר צריך לתת לכל המשמרה!!! שכל אחד יקבל אחד יקבל שווה פרוטה!!! והסכום שהוא גזל מהגר... הוא באמת סכום גדול... אבל כשהסכום הזה מתחלק בין משמרה שלימה זה יוצא פחות משווה פרוטה לכל אחד... אז אי אפשר!!! הוא לא יוצא ידי חובה בה! הוא צריך להוסיף סכום מסוים משלו... בשביל שכל אחד יקבל שווה פרוטה... ולכן אמרתי לו לחכות עד המשמרה שלכם... שהיא המשמרה הכי קטנה... שיש בה הכי פחות כהנים... כדי שהוא יצטרך להוסיף הכי פחות... אי לכך!! בעזה"ש ביום שלישי בערב... כולם מוזמנים לאחר חצות הלילה למעמד חלוקת פרוטה דגול הגר!!! כל אחד יקבל לפי מנין בני ביתו... (יש לחקור: מאיזה גיל...?) ואכן יורם ישב שם... דמעות של התרגשות זלגו מעיניו... כן... ברגעים אלו הוא מחזיר את הגזילה האחרונה שלו... ארץ בניקיון כפי!!! בניקיון כפיים ורק אז ואסובבה את מזבחך ה'... אל תתפלל אם תראה אותו בשמחת בית השואבה ומפזז ומכרכר יחד עם החסידים ואנשי מעשה... הם אמנם גידו: אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו... ואילו הוא יאמר: אשרי זקנותנו שכיפרה את ילדותנו... אבל כולם ביחד יסיימו ויאמרו: אשרי מי שלא חטא ומי שחטא ישוב וימחול לו... ברוכים הבאים לימי הרחמים והסליחות!!!!

לא חוזרים על בדיחה פעמיים...???

איפה היית עד היום???? איפה? איפה? איפה? מה התשובה????
מרב שהדברים האלו פשוטים!!!! אז כמו שהם בעצמם פשוטים!!

ככה פשוט לנו ש--- שזה פשוט!!!!

ומרוב פשוט לנו ש--- שזה פשוט!! ממילא זה בסייידר... זה טופל... אין טעם לפתוח את הנושא הזה. מרוב שהוא פשוט.

זו הסיבה שמסוגל בן אדם להסתובב שישים שנה ולא לפתוח את העיניים מול ההיגיון הפשוט ביותר שיכול להיות... כי כל פעם שעלו לפניו השאלות הכי פשוטות... הוא אמר לעצמו: נו... אם זה כ"כ פשוט... אז בטח חשבו על זה... והגיעו למסקנה ש... שזה לא שאלה... וזה לא סתירה... וככה הוא הסיט את המחשבות האלו שישים שנה!!!! שישים שנה זה עובר לידו!!!! למה? מרוב שזה מסובך?? לא!!!! אלא מרוב שזה פשוט!!!! ואני אגלה לך סוד... שישאר בינינו... תוך כדי שדברתי איתו... אני בעצמי הרגשתי שאני מתחזק ממה שאני אומר!! הדברים הכ"כ פשוטים שאמרת לי היו בהירות נוספת גם בשבילי... אני... החרדתי... המזוקן... ולמה??

כי גם אצלי הנושא של אמונה הוא כ"כ נדוש וכ"כ פשוט ש... שאני אף פעם לא משנן אותו... ודווקא החילוני הזה שהכריח אותי לדבר על הדברים הפשוטים האלו... הוכיח לי שזה חידוש גם בשבילי.

ניגש אלי בחור אלטער... מה יהיה... אני תקוע בשידוכים... לא הולך... אין הצעות... אני לא יודע מה לעשות... מה יהיה... לאיזה שדכנים להתקשר... האם להצטרף לאיזה ארגון?? מה... מה לעשות?? אמרתי לו: אני שומע... תן לי לחשוב כמה ימים על פתרון... אחרי יומיים התקשרתי אליו: ברוך ה' מצאתי פתרון... אור ניצת בעינינו... נו... כן... מה הפתרון??

עניתי לו: תפילה!!!! תנחש מה הייתה התגובה שלו?? כצפוי----

אוי... נו... בסדר... אני יודע... בטח... תפילה... נכון... אבל...

מה טמון בתגובה הזו??? (אגב: היא תגובה מאוד נורמלית... אף אחד לא היה מגיב בצורה אחרת... אבל בכ"ז מה טמון בה?) שתהיה לי בריא... כשאני מגיע לך עם בעיה... סימן שאני עדיין לא הצלחתי למצא פתרון... אז מה אתה אומר לי?? תפילה!! בוקר טוב... תפילה גם אני יודע לומר... בשביל תפילה אני לא צריך אותך... זה שצריך להתפלל אני יודע טוב מאוד... אני לא צריך אותך שתגיד לי שיש שחרית מנחה וערבית... אז זהו שלא!!!!!! זו טעות!!!!!!

דווקא בגלל שאנחנו מתפללים שלוש תפילות מידי יום... לכן מאוד ברור לנו שאנחנו מתפללים... וזו טעות גדולה מאוד!!!!!! אתה יכול להתפלל שלוש תפילות כפול שנה שלימה... ויתכן שמעולם לא התפללת!!!!!! מעולם לא נפגשת עם תפילה!!!!

דווקא!!!! דווקא בגלל שאנחנו נפגשים עם תפילה שלוש פעמים ביום... דווקא בגלל זה!!! יתכן מאוד שהיא עוברת לדיננו... ומעולם לא נפגשנו באמת עם תפילה!!!! רק לשבר את האוזן... מה זה תפילה... אני לא מביא שום מאמרי חז"ל... אני מביא נטו שולחן ערוך: אסור לעבור כנגד המתפלל...

למה? כי שכינה כנגדו!! אתה מבין? יש פה בעיה טכנית!! שכינה פה!!! צריך לצאת מבית הכנסת לאט... כי... כי זה אמור לבטא צער על זה שאתה יוצא מבית הכנסת. תגיד לי: מתי פעם אחרונה הרגשת צער כשאתה יוצא מבית הכנסת?? זה הלכתי!! סימן שזו תפילה!! ככה אמורה להיראות תפילה תקינה ע"פ הלכה!!!! תפילה זה פשוט להרגיש שקשה לי לצאת מפה!!!! ו... ואם זה לא ככה... אז חסר לך בדינה דגמי... "אין עומדים להתפלל אלא מתוך שמחה של מצוה..." דברי תנחומים של תורה... מתי פעם אחרונה קיימת את ההלכה הזו?? בקיצור: ההתנהלות שמסתתרת מאחורי הלכות תפילה הכי בסיסיים... היא סוג של התנהלות שיתכן שלא נפגשנו איתה מעולם... ולמה??

כי מרוב שזה נדוש ומוכר... התרגלנו לעבור ליד זה בלי לפגוש את זה... זה בדיוק כמו חברה קדישא... כולם בטוחים שאנשי חברה קדישא לא מפחדים מהמוות... ולמה?? כי כשאנחנו ל"ע עומדים מול סיטואציה של לווייה אנחנו קצת מבוהלים... ואנשי חברה קדישא שאנשים... וזו טעות!! אין שום הבדל בינינו לבין אנשי חברה קדישא... הם מפחדים מהמוות בדיוק כמו כל אחד אחר... כל ההבדל הוא שהם פשוט התרגלו להסתובב בין המתים בלי לחשוב על המשמעות של המוות... ואילו אנחנו שלא כ"כ רגילים לנוף הזה... אז כשאתה פעם ב... עומד מול מציאות של מוות ל"ע... יוצא לך לחשוב על מה שמוחש שאתה חברה קדישא היה חושב יחד איתך הוא היה מדעזעזע בדיוק כמותך... אותו דבר בכל נושא אחר... כל דבר שאנחנו עושים אותו הרבה... זה לא שאנחנו מתרגלים אליו וכבר לא מתרגשים ממנו... אלא אנחנו מתרגלים לעבור לידו ולא לחשוב עליו... ולכן אנחנו לא מתרגשים ממנו!!!! תפילה זה דבר עוצמתי!!! אי אפשר להתרגל לעוצמה של התפילה ולהישאר שאנן ונדוש... מה כן אפשר? אפשר להתרגל לעבור ליד התפילה... לעמוד כמו בלוק ולהגיד באדישות את המלל ולחיות לצידו התפילה בלי לפגוש אותה!!!! זה כן... וזה קורה לנו מידי יום... אבל עם קצת מאמץ... עם קצת מלחמה בנדושות... עם קצת התבוננות... לקחת פסוק אחד הכי נדוש בתפילה ולהחליט שאני חוזר עליו כמה פעמים בהתבוננות ולאט עד שזה יחדור פנימה... אין לך מושג איזה הפתעה מחכה לך... ממה?? מהפסוק הכי נדוש... הכי מוכר... תתפלא לשמוע...

זקן אחד ליצן אמר לי משפט ליצני חכם: הוא אמר לי: כשאתה שומע בדיחה חדשה שעדיין לא שמעת אותה עד היום... אתה בטוח שהיא בדיחה חדשה... שיצאה עכשיו מהתנור... אבל לא!!! ממש לא בטוח... יתכן מאוד שהיא בדיחה ישנה נושנה... רק מה??? לפני חמישים שנה מישוה המציא בדיחה... הבדיחה עברה מפה לאוזן... עד... עד שככככככ הכירו אותה... ואז כצפוי הגיע השלב שהיא נהפכה להיות בדיחה נדושה!!! ומכאן ואילך יש כלל ברזל: לא חוזרים על בדיחה פעמיים!! ואכן מאז אף אחד לא העיז יותר להגיד את הבדיחה הזו... שום גראמען ושום ליצן... למה? כי... נו... כולם מכירים את זה... אף אחד לא יצחק... כולם יגחכו... ואכן מאז נגנזה הבדיחה הזו והיא שוכבת לה כבר חמישים שנה אי שם בבוידיס... לבנתיים הגיע דור חדש "אשר לא ידע את יוסף..." ומעולם הם לא שמעו את הבדיחה הזו... ומרוב שאנחנו מפחדים לחזור על הבדיחה פעמיים נוצר מצב שאפילו פעם אחת היא לא נאמרה!!! וכבר עברו להם עשר שנים... עשרים... חמישים שנה... ואז... זקן אחד אזור אומץ (או ששכח...) והחליט להפך את החוק והוא כן!!! חזר על בדיחה פעמיים... ו... ואז נתגלתה בדיחה חדשה!!!! שלמעשה היא ממש ממש לא חדשה... אלא היא רק שכבה בבוידיס... כי ברגע שכל אחד בטוח שכולם יודעים... אז אף אחד לא אומר וממילא היא נשכחת לגמרי... עד כאן ברור??

במשפט הזה טמון יסוד גדול!!!!

ככה זה בכל דבר בעולם!!!! היות וככולם יודעים שהולך להיות פקקים בכביש 1... ויש סבירות שכעת דווקא בכביש 443 אמור להיות משוחרר... כתוצאה מזה דווקא בכביש 443 נהיה הכי פקוק בגלל שכולם עושים את החשבון הזה!! ואילו דווקא בכביש אחד יכול להיות שזה יהיה סביל... (הדוגמא הזו לא רלוונטית בדור האיוז והגי' פ...). דווקא בגלל שככככככ בטוחים שהבעל שמחה מאוד עסוק... וכולם בטוחים שככככככ מתקשרים להגיד לו מזל טוב... אז קח בחשבון שיתכן שכתוצאה מזה... למעשה אף אחד לא מתקשר אליו... כי כולם עושים את אותו חשבון... וכן הלאה וכן הלאה... ואם ככה: צריך לקחת את זה גם לעבודת ה'... ולהוות כאן את אחד המוקשים הגדולים ביותר שכל אחד מאיתנו יכול ליפול בה: צריך לדעת שבעבודת ה' ישנם נושאים מאוד מאוד פשוטים... שדווקא מרוב שהם פשוטים... אני בטוח שאני מייצית אותם לגמרי... ו... ואין מה להוסיף לי בזה...

ולמעשה יתכן שדווקא בגלל שאני כ"כ בטוח שמיציתי אותם... לכן מעולם!!!!!! מעולם לא פתחתי את הנושאים האלו באמת!!!! כי... כי יתכן מאוד... שמהרגע הראשון היה ברור לי ש... ש... שזה ברור לי!!! ולכן דווקא בגלל זה... מעולם לא פתחתי את זה!!! כי... כי זה הרי ברור לי!!!! הבנת מה אמרתי?? אם לא אז---

לפניך כמה דוגמאות:

אני לא מפחד שיום אחד בהיר יתברר לי שלא ידעתי הלכה מפורשת בהלכות לולב... כי פעם בשנה אני חייב לפתוח מ"ב הלכות לולב... כי... כי הרי צריך לקנות לולב... אבל יש לי באמת מה לחשוש שיום אחד יתברר לי שלא ידעתי הלכה מפורשת בהלכות ק"ש... ולמה?? כי מרוב שמוכר לי וברור לי הלכות ק"ש... אז לך תדע... אולי תמיד היה ברור לי ש--- שברור לי!!! וממילא אפילו פעם אחת ויחידה לא פתחתי ברצינות את הלכות ק"ש... וממילא לך תדע... איזה חידושים מחכים לי בסימנים הכי מוכרים ונדושים בחלק א' של שולחן ערוך אורח חיים...

אני לא מפחד שיום אחד בהיר יתברר לי שאני מחלל שבת... כי... כי אני לא מחלל שבת!!!! כי למדתי הלכות שבת... ועד כמה שידוע לי... על מלאכות דאורייתא אני ודאי לא עובר... אבל!!! אני מאוד מאוד מפחד שיום אחד אני אגלה שאני גזלן!!!!!! אתה יודע למה?? כי כל פעם שעשיתי חשבון נפש מתוך הוידו... והגעתי ל"גזלנו" מיד המשכתי הלאה... כי... כי... אני לא גזלן...

ואני באמת לא גזלן... תאמין לי... אני איש טוב... אני לא מאותם אלה עם המבוטה ביד... אני לא שודד בנקים... אבל לך תדע: אולי דווקא בגלל שכ"כ ברור לי שאני לא גזלן... ולא נעים... אבל כך הווה... כשפעם אחת החלטתי בנדבת רוחי לפתוח את העניין ברצינות... פתאום גיליתי שאני גזלן לא קטן!!! היו אצלי דיסקים צרובים בלי שום מצפון... תכנות גנובות על ימין ועל שמאל... בלי לחשוב פעמיים... ועוד כל מיני דברים ש... ש... שעזבו... זה לא חוקי... איך זה קרה???? כי דווקא מרוב שברור לי שגזילה זה לא התחום שלי!!! דווקא בגלל זה לא פתחתי את הנושא הזה מעולם!!!! וממילא דווקא שם יש את הסיכון הגדול ביותר למצא את הפשלות הכי גדולות...

פעם ביקשו ממני לבא קצת לקירוב... לשבת עם יהודי חילוני אקדמי בן חמישים פלוס ולדבר איתו קצת אמונה... ממש פחדתי!!! תבין: יושב פה מולי בן אדם לא טיפש... ו... וגם לא צעיר... הוא יכול להיות אבא שלי... ו... והרי סוג ההוכחות שאני מכיר שיש בורא לעולם זה פחות או יותר סוג ההוכחות של הרב אמנון יצחק בהרצאות... זה פחות או יותר רמת הידע שיש לי בנושא... אם ככה: אז סביר להניח שהטענות הפשוטות האלו כבר מוכרות ונדושות בשבילי... בטח הוא כבר דיבר על זה ושמע את זה אנספור פעמים... ואם עדיין לא אז אצלו שום דבר... אז... אז מה יש לי להוסיף לזו?? מה... שאני שוב אחזור את אותם משפטים קבועים ש... שלא יכול להיות שאין מנהיג לבירה... ואם למכנסים ברור שקדם חייט אז כ"ש שיש בורא עולם וכי... נו... הוא מכיר את זה??

בקיצור: הלכת... תכל'ס... מה קרה בסופו של דבר??? לא יאומן... הגעתי... ואכן דקלמתי וחזרתי על המשפטים הנדושים המוכרים והפשוטים שמוכיחים שיש מנהיג לבירה... ולא יאומן כי יסופר... הבן אדם הקשיב לי בפה פעור כאילו פעם ראשונה הוא שומע את זה!!!! אח"כ התברר לי שזה לא היה כאילו... אלא זה באמת היה הפעם הראשונה שלו... הייתי בההההללם!!!! ידידי היקר: אתה הרי מוזיאון בן ששים שנה... אתה הרי בן גילו של התוחם שבכיכר הוידיקה... אז איפה היית עד היום???? איך יתכן שאת הטענות הכי פשוטות בעולם... שכל מתדלק שלא עבר בגרות הצליח להבין את זה מההרצאות של הרב דניאל ז... ואתה פעם ראשונה שומע את זה? רבש"ע: